

ונותן עצות רעות להרע לנפש האדם.

ורחל פחדה, משום שנתן עצה להרע ליצקב, ובשביל בזיון עבודה זרה שמה אותם פחמיה עד שאין יכולים לדבר. שהרי פשהוא מתקן לדבר, מכבדים ומרביצים לפניו. וכעת מה כתוב? ותשב עליהם. זכר ונקבה היו, ועבודות רבות עושים טרם מדברים. ומשום כף התעכב לכן שלשה ימים, שלא ידע שברח יצקב, שכתוב ויגד ללכן ביום השלישי כי ברח יצקב.

ואמר רבי יהודה, הזמין עצמו בשלשה דברים: הזדרז בכלי הכשפים שהיו לו, והזדרז בכלי זין כדי לאבד אותו מן העולם, שכתוב (דברים כו) ארמי אבד אבי. פיון שראה הקדוש ברוך הוא שרצה לאבד את יצקב, מה כתוב? השמר לך פן תדבר עם יצקב מטוב עד רע. והינו שכתוב יש לאל ידי לעשות עמכם רע.

במה בטח? בכשפים שהיו בידו. בא ראה, לכן הלך ביום אחד הדרך שהלך יצקב שבעה ימים כדי לעקר אותו מן העולם. אחד על שהלך, ואחד על אותם התרפים. ואף על גב שרחל היא שעשתה כדי לעקר את אביה מאחרי עבודה זרה - נענשה שלא גדלה את בנימין, ולא עמדה עמו שעה אחת בשביל הצער של אביה, אף על גב שהתפונה לטוב. רבי יצחק אמר, כל אותה התוכחה שהיתה ליצקב עם לכן, החזיר לו ללכן להודות לקדוש ברוך הוא, שכתוב ראה אלהים עד ביני וביניך. בא ראה, כתוב אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו. חזר אותו הרשע לתקלתו.

תשפח עבדתא דאצטריך דירפון מינה אלא האי. ואיהו מליל תדיר, ויהיב עיטין בישין לאבאשא לנפשיה דבר נש.

ורחל דחילת, בגין דיהב עיטא לאבאשא ליה ליצקב, ובגין בזיונא דעבודה זרה, שוי לון תחותה, עד דלא יכיל למלא. דהא כד איהו מתתקן למלא, מכבדין ומרביצין קמיה, והשתא מה כתיב, (בראשית לא) ותשב עליהם. דכר ונוקבא הוו, ופולחנין סגיאיין קא עבדין לון עד לא ממללן. ובגיני כף אתעפב לכן תלת יומין, דלא ידע דערק יצקב, דכתיב, (שם) ויגד ללכן ביום השלישי כי ברח יצקב.

ואמר רבי יהודה, זמין גרמיה בתרין מלין, אזדרז בכל חרשין דהוה ליה ואזדרז בזיינין, בגין לאובדא ליה מן עלמא, דכתיב (דברים כו) ארמי אבד אבי. פיון דחמא קדשא בריך הוא, דבעא לאובדא ליצקב. מה כתיב, (בראשית לא) השמר לך פן תדבר עם יצקב מטוב עד רע. והיינו דכתיב, (שם) יש לאל ידי לעשות עמכם רע. במה אתרחיין, בחרשין דהוו בידיה.

תא חזי, לכן אזל ביומא חד, ארח שבעה ימים דאזל יצקב, בגין לאעקרא ליה מן עלמא. חד, על דאזל. וחד, על אינון תרפים. ואף על גב דרחל איהי עבדת לאעקרא ליה לאבוה מפתר עבודה זרה, אתענשת. דלא רביאת ליה לבנימן, ולא קיימא בהדיה שעמא חדא, בגין צערא דאבוה, אף על גב דאתפונת לטב.

רבי יצחק אמר, כל ההיא תוכחתא דהוה ליה ליצקב בלכן. אהדר ליה ללכן,

לאודא ליה לקודשא בריך הוא, דכתיב (בראשית לא) ראה אלהים עד ביני

וּבִינְיָן. תָּא חֲזִי, פְּתִיב, (בראשית לא) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נַחֲוֹר יִשְׁפְּטוּ בִּינֵינוּ, אֶהְדֵּר הֵהוּא רָשַׁע לְתַקְלִיה, בִּינֹן דְּאָמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֶהְדֵּר וְאָמַר וְאֱלֹהֵי נַחֲוֹר. (דף קסח ע"א).
 וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק, (בראשית לא) מָאִי טַעְמָא בְּפַחַד יִצְחָק, וְלֹא בְּאֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֵלָא, דְּלֹא בְּעַא לְאַטְרַחָא לְיַמִּינָא בְּגִינְיָה דְּלִבָּן. וְלֹא עוֹד, אֵלָא דְּלֹא לְפַעֲי לִיה לְאִינִישׁ, אָף עַל גַּב דְּאוּמִי בְּקוּשְׁטָא, לְאוּמָאָה בְּאַתֵּר עֲלָאָה דְּכֻלָּא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי לְקִיּוּמָא (ס"א לְאוּמָאָה) פְּדָקָא יְאוּת, אוּמִי יַעֲקֹב פְּדָ, וְהָכִי אַתְחֲזִי, וַיַּעֲקֹב אֲשַׁגַּח בְּמִלָּה, אָמַר, הָא אִיהוּ אָמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, וְשָׁבַק לְאַבְא, אָנָּא אֲשֵׁלִים פְּלֹא, מִיָּד וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק. דָּבַר אַחֵר, לְאַתְפְּלָלָא בְּדִינָא, לְמִיקָם עֲלִיהָ דְּלִבָּן.

השלמה מההשמטות (בין סימן נא - נב רעיא מהימנא פתח רבי שמעון השייך לדרך קס"ה ע"א אצל ויעקב הלך תמצא בחלק ג' דף רכ"ה ע"ב (עד כאן מההשמטות)

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְפּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים. (בראשית לב) רַבִּי אַבְא פְּתַח וְאָמַר, (בראשית ה) זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרֵאִם וְגו'. כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְהַסְתַּפֵּל בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה. אוּי לְהֵם לְאוּתָם אֲטוּמִי הֵלֵב וְסִתּוּמִי הַעֵינַיִם. הִנֵּה הַתּוֹרָה קוֹרֵאת לְפָנֵיהֶם, (משלי ט) לְכוּ לְחַמּוּ בְּלַחְמֵי וּשְׁתוּ בֵּינֵן מְסַכְתֵּי. מִי פְתִי יִסֵּר הַנְּהָ. חֲסַר לֵב אֲמָרָה לוֹ, וְאִין מִי שִׁישְׁגִיחַ.
 בַּא רְאָה, בְּפִסְקִי הַזֶּה יֵשׁ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, הוּא בְּפָנִים וְהוּא בַּחוּץ. זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרֵאִם, נִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֶּה וְנִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֶּה, וְנִשְׁמַע שְׁהַשְׁמֵשׁ וְהַלְבָּנָה הֵם בַּחֲבוּר אַחַד, שְׁכַתוּב בְּרֵאִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (חֲבִיקוֹק א) שְׁמֵשׁ יָרַח עֲמַד זִבְלָה. וְנִשְׁמַע שְׁאָדָם וְחוּהָ נִבְרָאוּ יַחַד חֲדָא אִינּוֹן, דְּכַתִּיב בְּרֵאִם. כַּמָּה דָּאתָ אָמַר, (חֲבִיקוֹק ג) שְׁמֵשׁ יָרַח עֲמַד זִבְלָה.

בִּינֹן שְׁאָמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, חֲזוֹר וְאָמַר וְאֱלֹהֵי נַחֲוֹר. וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק. מָה הַטַּעַם בְּפַחַד יִצְחָק וְלֹא בְּאֱלֹהֵי אַבְרָהָם? אֵלָא שְׁלֹא רָצָה לְהַטְרִיחַ אֶת הַיָּמִין בְּשִׁבִיל לִבָּן, וְלֹא עוֹד, אֵלָא שְׁלֹא צְרִיף לְאָדָם - אָף עַל גַּב שְׁנֹשְׁבַע בְּאֶמֶת - לְהַשְׁבַּע בְּמָקוֹם הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי לְקִיּוּם [לְשִׁבוּקָה] כְּרֵאוּי נִשְׁבַּע פֶּךָ יַעֲקֹב, וְכָף רֵאוּי. וַיַּעֲקֹב הַשְׁגִּיחַ בְּדַבְרֵי. אָמַר, הָרִי הוּא אָמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, וְעוֹזֵב אֶת אַבְא. אָנִי אֲשֵׁלִים אֶת הַכֹּל. מִיָּד - וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק. דָּבַר אַחֵר, לְהַפְלֵל בְּדִין, לְעַמַּד עַל לִבָּן.

השלמה מההשמטות (בין סימן נא - נב)

רעיא מהימנא פתח רבי שמעון השייך לדרך קס"ה ע"א אצל ויעקב הלך תמצא בחלק ג' דף רכ"ה ע"ב (עד כאן מההשמטות)

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְפּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים. (בראשית לב) רַבִּי אַבְא פְּתַח וְאָמַר, (בראשית ה) זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרֵאִם וְגו'. כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְהַסְתַּפֵּל בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה. אוּי לְהֵם לְאוּתָם אֲטוּמִי הֵלֵב וְסִתּוּמִי הַעֵינַיִם. הִנֵּה הַתּוֹרָה קוֹרֵאת לְפָנֵיהֶם, (משלי ט) לְכוּ לְחַמּוּ בְּלַחְמֵי וּשְׁתוּ בֵּינֵן מְסַכְתֵּי. מִי פְתִי יִסֵּר הַנְּהָ. חֲסַר לֵב אֲמָרָה לוֹ, וְאִין מִי שִׁישְׁגִיחַ.
 בַּא רְאָה, בְּפִסְקִי הַזֶּה יֵשׁ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, הוּא בְּפָנִים וְהוּא בַּחוּץ. זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרֵאִם, נִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֶּה וְנִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֶּה, וְנִשְׁמַע שְׁהַשְׁמֵשׁ וְהַלְבָּנָה הֵם בַּחֲבוּר אַחַד, שְׁכַתוּב בְּרֵאִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (חֲבִיקוֹק א) שְׁמֵשׁ יָרַח עֲמַד זִבְלָה. וְנִשְׁמַע שְׁאָדָם וְחוּהָ נִבְרָאוּ יַחַד חֲדָא אִינּוֹן, דְּכַתִּיב בְּרֵאִם. כַּמָּה דָּאתָ אָמַר, (חֲבִיקוֹק ג) שְׁמֵשׁ יָרַח עֲמַד זִבְלָה.